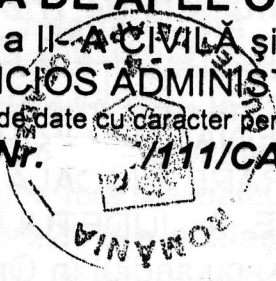

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL ORADEA
SECȚIA a II-A CIVILĂ și de
CONTENCIOS ADMINISTRATIV și FISCAL
Nr. operator de date cu caracter personal - 3159 -
DOSAR Nr. /111/CA/2010 -R

03.01.2012

D 172/2010

DECIZIA NR. 2018/CA/2011 - R

Ședința publică
din 24 octombrie 2011

Președinte :

- Judecător
- Judecător
- Judecător
- Grefier

Pe rol fiind soluționarea recursului în contencios administrativ formulat de **recurenta reclamantă SC [NOME] SRL** cu sediul în Oradea, str. [ADRESA], județul Bihor în contradictoriu cu **intimatul pârât MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE PRIN ANAF – DGFP Bihor – ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ Oradea** cu sediul în Oradea, str. D. Cantemir nr.2-4, județul Bihor , împotriva **sentinței nr. [NUMER] /CA din 12.10.2010**, pronunțată de Tribunalul Bihor în dosar nr. [NUMER] /111/2010, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în ședința publică de azi lipsesc părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită .

S-a făcut referatul cauzei, învederându-se instanței că, lichidatorul recurentei nu a răspuns la adresa emisă de instanță la termenul din 26 septembrie 2011, respectiv dacă își însușește sau nu cererea de suspendare și recursul formulat de către recurentă în cauză prin administratorul statutar și s-a cerut judecarea cauzei în lipsa părților de la dezbateri conforma art.242 alin.2 Cod procedură civilă, după care:

INSTANȚA rămâne în pronunțare.

**CURTEA DE APEL
DELIBERÂND:**

Asupra recursului în contencios administrativ de față, constată următoarele:

Prin **sentința nr. 1001/CA/2010 pronunțată de Tribunalul Bihor** a fost respinsă ca nefondată acțiunea precizată formulată de reclamanta SC [redacted] SRL, cu sediul în Oradea în contradictoriu cu pârâtul MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE prin AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ - DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI BIHOR - ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ, cu sediul în Oradea pentru anularea Deciziei de impunere nr. 429/03.03.2010, a Dispoziției privind măsurile stabilite de organele fiscale nr. 72940/03.03.2010 și a Raportului de inspecție fiscală nr.42939/03.03.2010.

Fără cheltuieli de judecată.

Din coroborarea întregului material probator aflat la dosarul cauzei, instanța a reținut în fapt următoarele:

Prin Raportul de inspecție fiscală nr.42939/03.03.2010, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. 429/03.03.2010 și prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele fiscale nr. 72940/03.03.2010, s-a stabilit în sarcina reclamantei plata sumei de [redacted] lei reprezentând bază impozabilă stabilită suplimentar și [redacted] lei cu titlu de obligații fiscale accesorii.

Examinând înscrisurile care au stat la baza emiterii actelor administrativ-fiscale atacate, instanța a reținut că reclamanta, în cursul anului 2004, a achiziționat mărfuri în valoare de [redacted] lei, care au ieșit din gestiune la aceeași valoare, astfel încât la data de 30 iunie 2004 reclamanta înregistra un sold marfă „zero”.

Totodată, societatea a înregistrat și venituri din vânzarea mărfii în valoare de 42.698 lei, venituri pe care societatea le stornează fără documente justificative și fără a influența și contul de mărfuri.

Prin înregistrarea livrărilor de bunuri din contul de mărfuri fără documente justificative și fără a înregistra venitul aferent din vânzarea mărfurilor, reclamanta a încălcat prevederile art. 21 alin.4 din C.fiscal și art.19 din HG 44/2004, astfel încât organul de inspecție fiscală, în mod corect, a calificat operațiunile economice întreprinse de societatea reclamantă ca livrări de bunuri și a stabilit impozit pe profit suplimentar în sumă de [redacted] lei prin aplicarea cotei de 25 % asupra sumei de [redacted] lei.

Referitor la tranzacția imobiliară prin care societatea reclamantă a înstrăinat către SC P [redacted] SRL un imobil, cu suma de [redacted] lei, instanța urmează să constate că acest imobil a fost achiziționat de către reclamantă în cursul lunii iulie a anului 2004 de la SC G [redacted] SRL cu suma de [redacted] lei, așa cum rezultă din factura cu nr.5217602/21.07.2004. Valoarea de intrare în contabilitate a clădirii a fost de [redacted] lei, iar amortizarea fiscală înregistrată de societate a fost de [redacted] lei, rezultând astfel o valoare fiscală de [redacted] lei.

amortizat în sumă de ... lei. Prin urmare, diferența de ... lei, rezultată din diferența dintre prețul de vânzare și valoarea fiscală de amortizat a clădirii și terenului aferent, reprezintă valoarea fiscală rămasă neamortizată a imobilului, ceea ce constituie cheltuielă nedeductibilă fiscal la calculul profitului impozabil.

Conform disp.art.24 alin.15 din Legea nr.571/2003, „câștigurile sau pierderile rezultate din vânzarea ori scoaterea din funcțiune a mijloacelor fixe se calculează pe baza valorii fiscale a acestora” dar potrivit art.21 din același act normativ, „pentru determinarea profitului impozabil, sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile”. Prin urmare, organul de inspecție fiscală, în mod legal, a considerat ca nedeductibilă cheltuielă cu valoarea rămasă neamortizată în stabilirea câștigului rezultat din vânzarea clădirii în cauză, întrucât conform Codului fiscal sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul obținerii de venituri impozabile, condiție neîndeplinită în cauză.

Referitor la TVA-ul contestat, instanța a constatat că în conformitate cu disp.art.141 al.2 lit.f din Legea nr.571/2003, „livrarea de către orice persoană a unei construcții, a unei părți a acesteia și a terenului pe care este construită reprezintă operațiune scutită de TVA fără drept de deducere”.

Întrucât organul fiscal nu a fost notificat de către reclamantă cu privire la opțiunea de taxare a vânzării imobilului și nu a procedat la ajustarea TVA dedus imobilului achiziționat, organul de inspecție fiscală, în mod legal, a făcut aplicarea dispozițiilor art.149 alin.2 din C.fiscal, potrivit cărora taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, în condițiile în care nu se aplică regulile privind livrarea către sine, se ajustează pe o perioadă de 20 de ani pentru construcția sau achiziția unui bun imobil. Prin urmare, TVA-ul stabilit suplimentar de către organul de inspecție fiscală este în deplină conformitate cu dispozițiile legale în materie.

Cu privire la tranzacțiile încheiate între reclamantă și SC M ... SRL, instanța a constatat că, în cursul lunilor noiembrie și decembrie ale anului 2008, reclamanta a dedus TVA în sumă de ... lei din facturile de achiziție bunuri de la SC M ... SRL, deși această societate a fost declarată ca fiind contribuabil inactiv, fiind publicată pe site-ul Ministerului Finanțelor. Prin urmare, organul de inspecție fiscală în mod legal și temeinic a făcut aplicarea dispozițiilor art.11 din C.fiscal, în sensul neluării în considerare a tranzacțiilor efectuate cu acest contribuabil și a stabilit un debit suplimentar la TVA în sumă de ... lei.

Pentru impozitul pe profit stabilit suplimentar, prin actele administrativ-fiscale atacate, precum și prin neplata în termen a TVA-ului, organul de inspecție fiscală, în mod corect, a făcut aplicarea

dispozițiilor art.119-120 din OG 92/2003, stabilind majorări de întârziere și penalități de întârziere calculate în conformitate cu dispozițiile Legii nr.210/2005.

Față de aceste considerente și văzând în drept și prevederile Legii nr.571/2003 și ale OUG 92/2003, instanța a respins ca nefondată acțiunea formulată și a menținut ca legale și temeinice actele administrativ-fiscale atacate.

Împotriva acestei sentințe, în termen și legal timbrat, a declarat recurs reclamanta SC SRL Oradea, solicitând admiterea recursului, modificarea în totalitate a sentinței atacate în sensul admiterii acțiunii așa cum a fost formulată.

În dezvoltarea motivelor de recurs, se arată referitor la impozitul pe profit stabilit suplimentar în sumă de 10.075 lei și TVA stabilit suplimentar în cuantum de 2.113 lei prin decizia de impunere nr.429/3.03.2010, că, instanța de fond a apreciat netemeinic și nelegal faptul că recurenta a înregistrat livrări de bunuri din contul de mărfuri fără documente justificative și fără a influența contul de mărfuri în lunile iunie – august 2004, întrucât această înregistrare s-a făcut din eroare, iar corectarea acestei erori a avut loc imediat după depistarea greșelii, operațiunea fiind admisă de prevederile art.160 din Legea 571/2003, astfel că în luna august 2004, a efectuat stornarea întregii operațiuni, adică s-au stornat atât veniturile cât și TVA aferent iar marfa vândută s-a readus în gestiunea recurente. Tot în aceeași lună, această marfă a fost transferată din gestiunea cu ridicata în gestiunea cu amănuntul.

Referitor la tranzacția imobiliară prin care societatea reclamantă a înstrăinat către SC Pictus SRL un imobil în martie 2007, cu suma de 1.000.000 lei, imobil ce a fost achiziționat de la SC GOV INDEX SRL în cursul lunii iulie 2004, cu suma de 1.750.000 lei, așa cum rezultă din factura cu nr.5217602/21.07.2004, arată recurenta că, valoarea de intrare în contabilitate a clădirii a fost de 1.000.000 lei, iar amortizarea fiscală înregistrată de societate a fost de 250.000 lei, rezultând astfel o valoare fiscală de amortizat în sumă de 750.000 lei.

Prin urmare, instanța de fond a apreciat în mod nelegal că diferența de 250.000 lei, valoarea fiscală neamortizată a imobilului, provenită din diferența dintre prețul de vânzare și valoarea fiscală de amortizat a clădirii și terenului aferent, constituie cheltuială nedeductibilă fiscal la calculul profitului impozabil.

În ce privește TVA-ul contestat tot la această tranzacție imobiliară, instanța de fond a calificat această operațiune „vânzare de imobil în regim de scutire”, ceea ce nu este incident în cazul său, fiindu-i aplicabile prevederile legale în vigoare prevăzute de codul fiscal din 2007 martie, privind măsurile de simplificare în domeniul TVA, respectiv art.160 ind.1 alin.1 din Legea 571/2003.

Constatarele organului de inspecție fiscală și aprecierea instanței de fond privind deducerea TVA în sumă de facturile de achiziții bunuri de la SC M... SRL, este complet eronat și nelegal întrucât în perioada în care a derulat raporturi comerciale cu această societate, nu era declarată contribuabil inactiv.

În drept au fost invocate prev.art.8 din Legea 554/2004, art.304 ind.1 Cod procedură civilă.

Prin Încheierea nr. 3101/F/31.03.2011, Tribunalul Bihor prin judecătorul sindic, a admis cererea formulată de debitoarea SC ... SRL Oradea și în baza art.32 alin.1 din Legea 85/2006 a dispus deschiderea procedurii generale a insolvenței împotriva acesteia. De asemenea a fost numit administrator judiciar al debitoare: ... SRL Oradea.

Prin cererea înregistrată la această instanță la 30.05.2011, recurenta reprezentată de administratorul statutar a solicitat suspendarea judecării recursului în baza art.36 din Legea 85/2006, potrivit căruia de la data deschiderii procedurii se suspendă de drept toate acțiunile judiciare sau extrajudiciare pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale.

Administratorul judiciar a fost citat în cauză conform art.87 pct.5 Cod procedură civilă și i s-a solicitat să precizeze în scris dacă își însușește cererea de suspendare și recursul declarat de debitoare prin administratorul statutar.

Cum după deschiderea procedurii insolvenței, debitoarea nu poate sta în judecată decât prin administratorul judiciar, curtea urmează a respinge cererea de suspendare a judecării cât și recursul declarat de debitoare prin administratorul statutar, ca fiind formulate de o persoană fără calitate procesuală activă.

De altfel, după pronunțare, la dosar a fost depus înscrisul întocmit de administratorul judiciar ... SRL Oradea, care a învederat instanței că nu își însușește recursul formulat de către debitoare.

Cheltuieli de judecată nu au fost solicitate.

RESPINGE CEREREA DE SUSPE

recursului.

RESPINGE recursul declarat de SC
împotriva sentinței nr. 019 din 12.10.2010 pr

Bihor, pe care o menține în totul.

Fără cheltuieli de judecată în recurs.

IREVOCABILĂ.

Pronunțată în ședință publică azi 24 octombrie 2011.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR,

JUDECĂTOR

GREFIER,